

KARÁCSONYI ZSOLT

Vadászat előtt

Akárki vagy, ma este készülj, az ősz már itt van,
vaddisznócsorda röffen a zegzugos csaltban,
és ahol régen jártál, és ahol újra jársz ma,
felépül ezer emlék legyalult deszkaváza.

Akárki lép a kertbe, akárki lép a nyárba,
már biztos lehetsz benne, hogy a célt elhibázza,
mert jár, de nem lát, nem hall, mert lép, de léte nem lét,
legyalult deszkavázak közötti őszi emlék.

Akárki vagy, ma reggel készülj, a tavasz itt van,
vaddisznócsorda röffen a zegzugos csaltban,
és ahol ismét jársz ma, és ahol nem is jártál,
most megjelenik újra, akire nem is vártál.

Akárki vagy, ha régen kérdezted, hogy ő hol van,
nem láttad földre fénylő, szilánkos teliholdban,
csak annyit: aki itt volt, itt már biztosan nincsen,
kezét a végső évszak még látta a kilincsen.

Azóta vad tavasz van, azóta a nyár lángol,
azóta minden élő eltáncol önmagától,
akárki vagy ma, mindig kérdezd meg, nincs itt, itt van,
vaddisznócsorda röffen a zegzugos csaltban,

és odafenn, ahol már nincsen holnap, se nemrég,
csak holdszilánk a szíved, a tested is csak emlék,
a nagy Király nevében már indul a vadászat,
és felharsan a kürtszó: „Készülj, Akárki, várlak!”